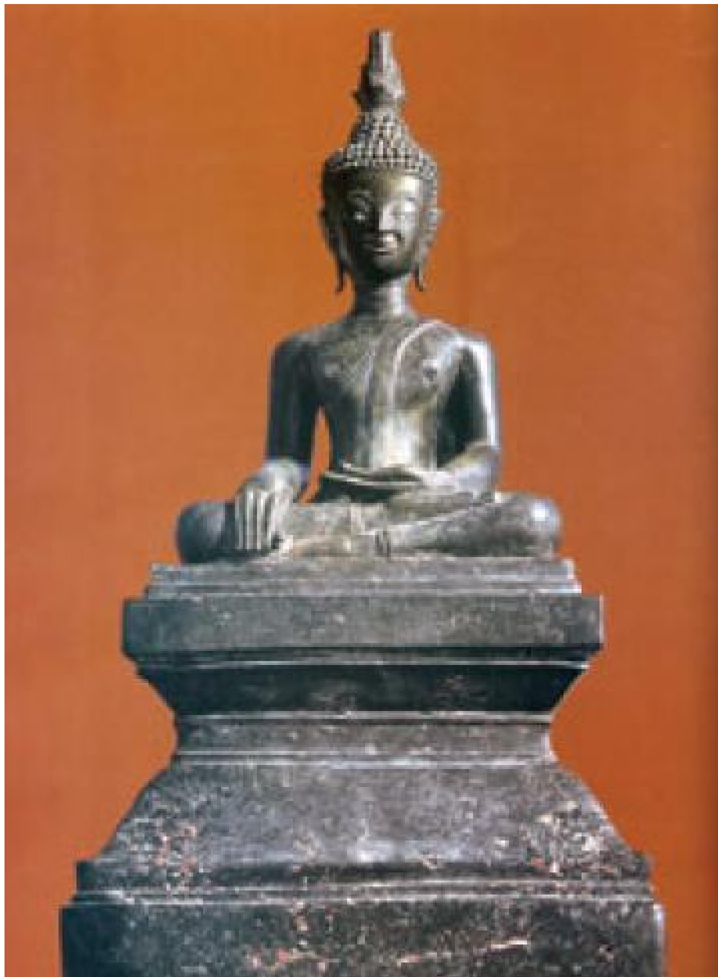
ประวัติ หลวงพ่อพระลับ วัดธาตุ จ.ขอนแก่น

ประวัติ หลวงพ่อพระลับ วัดธาตุ จ.ขอนแก่น

หลวงพ่อพระลับ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หล่อด้วยสัมฤทธิ์ ขนาดหน้าตักกว้าง 11 นิ้ว สูง 29 นิ้ว ประทับนั่งขัดสมาธิราบ พระพักตร์รูปไข่ พระนลาฏกว้าง พระขนงโก่ง พระเนตรเรียว เหลือบตาลงต่ำ พระนาสิกสันปลายแหลม พระโอษฐ์แย้ม

ขนาด พระเกศาเล็กแหลม พระเกตุมาลาใหญ่ รัศมีเป็นเปลวตั้งอยู่บนฐานกลีบบัว ครองจีวรห่มเฉียง เปิดพระอังสาขวา ชายจีวรยาวลงมาจรดพระนาภี นิ้วพระหัตถ์ยาวเสมอกัน ฐานปัทม์ยกสูงทรงสี่เหลี่ยมบัวคว่ำหงาย และแนวลูกแก้วอกไก่งอนขึ้นทางด้านบน

หลวงพ่อพระลับ จัดอยู่ในกลุ่มพระพุทธรูปศิลปะลาว สกุลช่างเวียงจันทน์ คล้ายพระพุทธรูปปางมารวิชัยที่ระเบียงหอพระแก้ว เมืองเวียงจันทน์ มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 22-24

ประวัติเล่าสืบกันมาว่า พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชที่ 1 (พ.ศ.2077-2114) เป็นกษัตริย์ครองเมืองหลวงพระบาง เมื่อพม่ายกทัพมาตีเมือง หลวงพระบาง พ.ศ.2090 พระองค์อพยพไป ตั้งเมืองหลวงใหม่ ชื่อ เวียงจันทน์บุรีศรีสัตนาค

การอพยพครั้งนี้ได้นำพระแก้วมรกต พระปางพระพุทธรูปองค์อื่นๆ ไปด้วย ซึ่งพระพุทธรูปทั้งหมดสร้างในสมัยเชียง แสน เชียงใหม่ และสมัยพระเจ้าโพธิสารมหาธรรมิกราชาธิราช

จากการ ศึกษาพระพุทธลักษณะจึงสันนิษ ฐานว่า หลวงพ่อพระลับ สร้างขึ้นโดย 'พระเจ้าโพธิสาร พระมหาธรรมิกราชาธิราช' ประมาณปี พ.ศ.2068 ณ นครหลวงพระบาง เมื่อพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชที่ 1 สวรรคต พ.ศ. 2114 พระเจ้าศรีวรมงคล ผู้น้องขึ้นครองราชย์สืบมา พระนามว่า พระยาธรรมิกราช (พ.ศ. 2134-2165) มีโอรส 1 พระองค์ ชื่อ เจ้าศรีวิชัย

เมื่อพระยาธรรมิกราชสิ้นพระชนม์ กลุ่มของพระยาแสนสุรินทร์ขว้างฟ้า ยึดเมืองเวียงจันทน์ ได้เจ้าศรีวิชัยจึงหลบหนีพร้อมนำพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ไม่ทราบจำนวน ซึ่งมีหลวงพ่อพระลับ รวมอยู่ด้วย ไปอาศัยอยู่กับท่านพระครูหลวง (เจ้าอาวาสวัดโพนสะเม็ด)

ทั้งนี้ หลวงพ่อพระลับ ได้ถูกอัญเชิญไปประดิษฐานตามที่ต่างๆ หลายแห่ง กระทั่ง พ.ศ. 2332 ท้าวศักดิ์ บุตรชายเจ้าเมืองสุวรรณภูมิ ได้อพยพประชาชนพลเมือง ประมาณ 330 ครอบครัว พร้อมนำเอาพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์หลายองค์ไปไว้เคารพสักการะเป็นมิ่งขวัญเมือง ด้วย ตั้งบ้านใหม่เรียกว่า "บ้านบึงบอน" และได้ก่อสร้างหลักเมืองฝั่งตะวันตกบึง

เมื่อสร้างบ้านเรือนอยู่ อาศัยเรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างวัดขึ้น 4 วัด คือ วัดเหนือ ให้เจ้าเมืองและลูกไปทำบุญอุปัฏฐาก วัดกลาง ให้เสนาอำมาตย์พร้อมลูกหลานไปทำบุญอุปัฏฐาก 'วัดใต้' ให้ประชาชนพลเมืองทั่วไปทำบุญอุปัฏฐาก วัดท่าแขก อยู่ฝั่งบึงด้านทิศตะวันออก สำหรับพระภิกษุ

เมื่อสร้างวัดเหนือแล้ว จึงสร้างธาตุมีอุโมงค์ภายใน นำเอาพระพุทธรูปไปเก็บซ่อนไว้อย่างลับที่สุด รู้แต่เจ้าอาวาสวัดเหนือเท่านั้น คนทั้งหลายจึงเรียกว่า พระลับ หรือหลวงพ่อพระลับสืบมาจนถึงทุกวันนี้

กระทั่ง พ.ศ.2340 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีพระบรมราชโองการยกฐานะบ้านบึงบอนขึ้นเป็นเมืองขอนแก่น ตั้งให้ ท้าวศักดิ์ เป็นเจ้าเมืองขอนแก่นคนแรก มีนามว่า 'พระนครศรีบริรักษ์'

เมื่อกล่าวถึงพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ในพระธาตุก็จะเรียกว่า พระลับ เพราะไม่มีใครเคยเห็น ปัจจุบัน บ้าน

พระลับกลายเป็นเทศบาล เมืองขอนแก่น เหลือเป็นอนุสรณ์ คือ ตำบลพระลับ ส่วนวัดเหนือเปลี่ยนชื่อเป็น วัดธาตุ (พระอารามหลวง)

สมัยหลวงปู่พระเทพวิมลโมลี (เหล่า สุมโน) เป็นเจ้าอาวาส เกรงว่าต่อไปจะไม่มีใครรู้จักหลวงพ่อพระลับ จึงเชิญผู้ว่าฯ ขอนแก่น เป็นสักขีพยานเปิดเผยพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์นี้ให้เป็นพระพุทธรูปคู่เมืองขอนแก่น เมื่อวัน ออกพรรษาปี 2537 ตรงกับวันอังคาร ขึ้น 14 ค่ำ เดือน 10 ปีจอ (18 ตุลาคม 2537) พระลับจึงประจักษ์แก่สายตาเป็นพระคู่เมืองขอนแก่นนับแต่นั้น